RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1179/77

af 17. maj 1977

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for behandling af visse tekstilvarer ved passiv forædling inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har den 1. august 1969 indgået en ordning med Schweiz om forædling inden for tekstilsektoren; i henhold til denne ordning forpligter Fællesskabet sig til hvert år den 1. september at åbne et årligt toldfrit fællesskabstoldkontingent på et samlet beløb af 1 870 000 regningsenheder i merværdi for varer, der er opnået ved forædlingsbehandling, og som fordeles således:

a) 1 650 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af vævede stoffer henhørende under kapitlerne 50 til 57 i den fælles toldtarif;

b) 143 000 regningsenheder til snoning, vinding, kabelslåning og strukturering (også i forbindelse med andre forædlingsbehandlinger) af garner henhørende under kapitlerne 50 til 57 i den fælles toldtarif;

c) 77 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af varer henhørende under positionerne 58.04, 58.05, 58.07, 58.08, 58.09 og 60.01 i den fælles toldtarif;

for imidlertid at bringe fordelingen af det samlede kontingentbeløb mellem de tre ovenfor nævnte kategorier i bedre overensstemmelse med det faktiske handelsforløb i referenceåret eller i de tidligere kontingentperioder samt med det forventede handelsmønster i den kommende kontingentperiode er det vedtaget at ændre den nævnte fordeling mellem de tre bearbejdningskategorier og fastsætte den til henholdsvis 1 520 000, 123 000 og 227 000 regningsenheder; for perioden fra den 1. september 1977 til den 31. august 1978 bør det pågældende fællesskabstoldkontingent åbnes på de i nævnte ordning opstillede betingelser med senere ændringer;

der er navnlig grund til at garantere en stadig og lige adgang for alle med interesse i det pågældende kontingent og en uafbrudt anvendelse af den for dette kontingent fastsatte sats ved enhver genindførsel i alle medlemsstater af varer, der har undergået en af de nævnte behandlinger, indtil kontingentet er opbrugt; ved et system for udnyttelsen af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne forekommer det muligt at respektere dette kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de principper, der er angivet ovenfor; det synes derfor hensigtsmæssigt at foretage denne fordeling under hensyntagen til den fordeling, der har fundet sted inden for rammerne af tidligere bilaterale aftaler med forbehold af de muligheder, der skal åbnes for de medlemsstater, som ikke tidligere har kunnet benytte denne form for trafik, blandt disse de nye medlemsstater; for at beskytte det pågældende kontingents fællesskabskarakter bør der forudses dækning for eventuelle behov, som måtte opstå i disse medlemsstater, ved at tillade disse at trække passende mængder på fællesskabsreserven;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i den pågældende forædling i de forskellige medlemsstater bør det samlede kontingentbeløb på 1 870 000 regningsenheder deles i to dele, hvoraf den første fordeles mellem visse medlemsstater, medens den anden del udgør en reserve, bestemt til senere at dække disse medlemsstaters behov, når en af deres oprindelige kvoter er opbrugt, samt de eventuelle behov, der måtte opstå i de andre medlemsstater for så vidt angår forædlingsbehandlinger, for hvilke en oprindelig kvota ikke er blevet tildelt; for at give de interesserede i hver af de pågældende medlemsstater en vis sikkerhed bør den første rate af fællesskabstoldkontingentet fastsættes på et forholdsvis højt niveau svarende til 1 640 000 regningsenheder; den samlede fællesskabsreserve på 230 000 regningsenheder oprettes ved, at der fra de tre bearbejdningskategorier tages henholdsvis 160 000, 13 000 og 57 000 regningsenheder;

de nævnte medlemsstaters oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette forhold og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt

en af sine oprindelige kvoter, foranstalter trækning af en tillægskvote på reserven; denne trækning skal foretages af hver af de pågældende medlemsstater, når hver af dens tillægskvoter er næsten fuldstændigt opbrugt, og så ofte som reserven tillader det; de oprindelige kvoter og tillægskvoterne bør gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som navnlig skal kunne følge udnyttelsesgraden af kontingentmængden og underrette medlemsstaterne herom;

hvis der på en bestemt dato i kontingentperioden i en medlemsstat findes en betydelig restmængde på en af de oprindelige kvoter, er det nødvendigt, at en væsentlig procentdel heraf overføres til den tilsvarende reserve for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet ikke bliver udnyttet i en medlemsstat, når den kunne udnyttes i andre;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteret af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, der er tildelt denne økonomiske union, foretages af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For perioden fra den 1. september 1977 til 31. august 1978 åbnes et fællesskabstoldkontingent på 1 870 000 regningsenheder i merværdi for varer, der er opnået ved de former for forædlingsbehandling, der er fastsat i den med Schweiz trufne ordning om forædling inden for tekstilsektoren. Dette kontingent fordeles således:

a) 1 520 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af vævede stoffer henhørende under kapitel 50 til 57 i den fælles toldtarif;

b) 123 000 regningsenheder til snoning, vinding, kabelslåning og strukturering (også i forbindelse med andre forædlingsbehandlinger) af garner henhørende under kapitel 50 til 57 i den fælles toldtarif;

c) 227 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af varer henhørende under følgende positioner i den fælles toldtarif:

58.04 Vævede fløjls-, plys- og chenillestoffer (bortset fra varer henhørende under pos. 55.08 og 58.05);

58.05 Vævede bånd (bortset fra varer henhørende under pos. 58.06) og bånd bestående af sammenlimede parallelle garner eller fibre;

58.07 Chenillegarn; overspundet garn (bortset fra garn henhørende under pos. 52.01 og overspundet garn af hestehår); agramaner, possement og lignende arbejder i løbende længder; kvaster, pomponer o. lign.;

58.08 Tyl og knyttede netstoffer, umønstrede;

58.09 Tyl og knyttede netstoffer, mønstrede; hånd- eller maskinfremstillede blonder og kniplinger, i løbende længder, strimler eller motiver;

60.01 Trikotagestof, ikke elastisk eller gummeret.

2. I denne forordning forstås ved:

a) »forædlingsbehandling«:

— i stk. 1, litra a) og c): blegning, farvning, påtrykning, velourisering, imprægnering, appretering og anden bearbejdning, der ændrer varens udseende og kvalitet uden dog at ændre dens art;

— i stk. 1, litra b): snoning, vinding, kabelslåning og strukturering, også i forbindelse med spoling, farvning og anden bearbejdning, der ændrer varens udseende, kvalitet eller oplægning uden dog at ændre dens art;

b) »merværdi«: forskellen mellem toldværdien ved genindførsel, således som den er defineret i forordning (EØF) nr. 803/68 [1], og den toldværdi, der ville blive fastsat på tidspunktet for genindførsel, hvis varerne blev indført i den tilstand, hvori de blev udført.

3. Hver af de i stk. 1 anførte beløb opdeles i to dele; den første fordeles mellem visse medlemsstater i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1; den anden benyttes til oprettelse af en fælles reserve for de tre kategorier af bearbejdning.

4. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes tolden i den fælles toldtarif fuldstændigt.

5. Genindførsel af varer efter sådanne forædlingsbehandlinger under en anden toldpræferenceordning afskrives ikke på toldkontingentet.

[1] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.

Artikel 2

1. Den første rate af hver af de i artikel 1, stk. 1, nævnte beløb fordeles på følgende måde mellem de i ovenstående ordning nævnte medlemsstater; med forbehold af artikel 6 gælder kvoterne fra den 1. september 1977 til den 31. august 1978.

a) Tyskland:

1 080 000 regningsenheder, der fordeler sig således:

— 850 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af vævede stoffer henhørende under kapitel 50 til 57 i den fælles toldtarif;

— 100 000 regningsenheder til snoning, vinding, kabelslåning og strukturering (også i forbindelse med andre forædlingsbehandlinger) af garner henhørende under kapitel 50 til 57 i den fælles toldtarif;

— 130 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af varer henhørende under pos. 58.04, 58.05, 58.07, 58.08, 58.09 og 60.01 i den fælles toldtarif;

b) Frankrig:

520 000 regningsenheder, der fordeler sig således:

— 500 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af vævede stoffer henhørende under kapitel 50 til 57 i den fælles toldtarif;

— 20 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af varer henhørende under pos. 58.04, 58.05, 58.07, 58.08, 58.09 og 60.01 i den fælles toldtarif;

c) Italien:

20 000 regningsenheder, hvoraf halvdelen til snoning, vinding, kabelslåning og strukturering (også i forbindelse med andre forædlingsbehandlinger) af garner henhørende under kapitel 50 til 57 i den fælles toldtarif, og halvdelen til forædlingsbehandling af vævede stoffer henhørende under pos. 58.04, 58.05, 58.07, 58.08, 58.09 og 60.01 i den fælles toldtarif.

d) Benelux:

20 000 regningsenheder til forædlingsbehandling af garner og vævede stoffer henhørende under kapitel 50 til 57 eller varer henhørende under pos. 58.04, 58.05, 58.07, 58.08, 58.09 og 60.01 i den fælles toldtarif.

2. Den anden rate, som beløber sig til 230 000 regningsenheder, udgør en fællesskabsreserve til brug for de tre kategorier af bearbejdning.

Artikel 3

Såfremt der i Frankrig opstår behov for de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte forædlingsbehandlinger eller i de nye medlemsstater med hensyn til alle forædlingsbehandlinger, trækker disse medlemsstater passende kvoter på reserven, i det omfang dennes størrelse tillader det.

Artikel 4

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90 % eller derover af en af sine oprindelige kvoter som fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller af den samme kvota, såfremt artikel 6 har fundet anvendelse med fradrag af den mængde, som er tilbageført til reserven — trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota lig med 10 % af den oprindelige kvota i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til nærmeste højere enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt en af sine oprindelige kvoter har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvota, den har trukket, trækker denne medlemsstat straks under de i stk. 1 opstillede betingelser en tredje kvota lig med 5 % af den oprindelige.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt en anden kvota har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvota svarende til den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, hvis der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 5

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 4, gælder indtil den 31. august 1978.

Artikel 6

Såfremt de i artikel 2 omhandlede medlemsstater ikke har opbrugt deres oprindelige kvoter, tilbageører de til reserven senest den 1. juli 1978 den del af denne kvota, som den 15. juni 1978 overstiger 20 % af den oprindelige kvota. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at den pågældende mængde ikke vil kunne udnyttes.

Medlemsstaterne meddeler senest den 1. juli 1978 Kommissionen de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 15. juni 1978, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvoter, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 7

Kommissionen fører regnskab over de af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2, 3 og 4 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Den underretter senest den 5. juli 1978 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 6.

Den overvåger, at det træk, med hvilket denne reserve opbruges, begrænses til den disponible restmængde, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager det sidste træk.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbning af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 4, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne forvalter deres kvoter i overensstemmelse med systemet med den forlods fordeling. De garanterer alle, som har interesse i denne forædlingstrafik, og som er etableret på deres område, fri adgang til de kvoter, der tildeles medlemsstaterne.

3. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de merværdier, der godtages ved genindførsel af de pågældende varer, som fremlægges til toldbehandling ledsaget af en erklæring om overgang til fri omsætning.

Artikel 9

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne den om de genindførsler, som faktisk afskrives på deres kvoter.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 1. september 1977.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1977.

På Rådets vegne

J. SILKIN

Formand